JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
L. A. GEELHOED

5 päivänä huhtikuuta 2001 [1]

Nyt esillä olevassa asiassa komissio vaatii EY 226 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuinta vahvistamaan, että Itävallan tasavalta ei ole toteuttanut ajoissa työntekijöiden suojelemiseksi vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä annetun neuvoston direktiivin 90/679/ETY (seitsemäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) mukauttamisesta tekniseen kehitykseen 30 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission direktiivin 95/30/ETY [2] täytäntöönpanemiseksi tarvittavia kaikkia toimenpiteitä.

I Menettely ja asianosaisten vaatimukset

1. Direktiivin täytäntöönpanoa koskeva määräaika päättyi 30.11.1996. Komissio kehotti 30.5.1997 päivätyllä kirjeellä EY:n perustamissopimuksen 169 artiklan (nyt EY 226 artikla) mukaisesti Itävallan hallitusta esittämään huomautuksensa direktiivin täytäntöönpanon laiminlyönnistä kahden kuukauden määräajassa. Itävallan hallitus vastasi komissiolle, että direktiivin täytäntöönpano tapahtuu todennäköisesti joulukuussa 1997.

2. Koska Itävalta ei toteuttanut edelleenkään tarvittavia toimenpiteitä, komissio lähetti sille 2.7.1998 perustellun lausunnon. Se kehotti siinä tätä toteuttamaan lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa sen tiedoksisaamisesta. Itävallan hallitus ilmoitti 3.9.1998 päivätyllä kirjeellään komissiolle toteuttaneensa jo osan tarvittavista toimenpiteistä ja valmistelevansa jäljellä olevan osan täytäntöönpanoa. Itä-

1 — Alkuperäinen kieli: hollanti.
2 — EYVL L 155, s. 41 (jäljempänä direktiivi).

vallan hallitus ilmoitti sitten 4.9. ja 15.9. 16.10. ja 23.11.1998 sekä 10.2. ja 8.4. ja 9.4.1999 päivätyillä kirjeillään direktiivin täytäntöönpanemiseksi toteutetuista toimenpiteistä.

3. Komission kannekirjelmä saapui yhteisöjen tuomioistuimeen 10.12.1999. Suullista käsittelyä ei toimitettu. Asiassa toimitettujen asiakirjojen perusteella yhteisöjen tuomioistuin pyysi 20.11.2000 asianosaisilta kirjallisia selvityksiä. Molemmat asianosaiset vastasivat yhteisöjen tuomioistuimelle.

4. Komissio katsoo kanteessaan, että Itävallan tasavalta ei ole antanut 30.11.1996 mennessä kaikkia direktiivin mukaisten velvoitteiden noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä. Komissio esittää, että perustellussa lausunnossa asetetun kahden kuukauden määräajan päättyessä, eli 2.9.1998, eri säännöstöt eivät olleet tulleet voimaan liittovaltion tasolla eivätkä kaikissa yhdeksässä osavaltiossa (Burgenland, Kärnten, Ala-Itävalta, Ylä-Itävalta, Salzburg, Steiermark, Tiroli, Wien ja Vorarlberg) tai niistä ei ainakaan ollut ilmoitettu sille. Itävalta on toteuttanut useita täytäntöönpanotoimenpiteitä, myös 2.9.1998 jälkeen, mutta direktiiviä ei ole saatettu vielä kokonaisuudessaan osaksi Itävallan oikeusjärjestystä.

5. Itävallan hallitus ei kiistä itse jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä. Se viittaa tämän osalta siihen, että direktiivin täytäntöönpanolle on Bundes-Verfassungsgesetzin (liittovaltion perustuslaki) johdosta tyypillistä, että sitä koskeva toimivalta on hajaantunut erityisen huomattavissa määrin liittovaltion ja osavaltioiden kesken. Tässä asiassa on liittovaltion ja osavaltioiden yleisen toimivaltajaon lisäksi kysymys toimivaltojen erityisestä jaosta liittovaltion, osavaltioiden ja kuntien välillä opetustoimen ja virkamiesoikeuden aloilla. Erityisesti osavaltiotasolla tapahtuvan direktiivin täytäntöönpanon osalta on tarpeen sovittaa toimenpiteet yhteen liittovaltion toimenpiteiden kanssa yhtäläisen suojatason varmistamiseksi. Itävallan hallitus on toimittanut yhteisöjen tuomioistuimelle yksityiskohtaisen luettelon direktiivin täytäntöönpanon tilasta. Tämän selvityksen mukaan direktiivin täytäntöönpano on saatettu tällä välin päätökseen lähes kaikilla viranomaishallintotasoilla.

II Komission kanteen arviointi

6. Direktiivin 2 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan Itävallan tasavallan oli saatettava se viimeistään 30.11.1996 osaksi Itävallan oikeusjärjestelmää ja ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä. Tämä velvoite seuraa EY 249 artiklan 3 kohdasta, jonka mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu, ja EY 10 artiklasta. [3]

7. Itävalta ei kiistä sitä, että toimenpiteitä, joita tarvitaan direktiivin saattamiseksi osaksi Itävallan oikeusjärjestystä, ei ole toteutettu vielä kokonaan. Sen esittämää perustetta, jonka mukaan täytäntöönpanomenettely on viivästynyt sisäisten vaikeuksien vuoksi, ei voida hyväksyä. Yhteisöjen tuomioistuin on säännönmukaisesti todennut, että jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut direktiivissä säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja. [4]

8. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteensa, otetaan huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena, kuin se on perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia. [5] Oikeudenkäyntiaineistosta käy ilmi, että Itävallan tasavalta ei ole tämän määräajan päättyessä 2.9.1998 toteuttanut direktiivin mukaisten velvoitteidensa noudattamisen edellyttämiä kaikkia toimenpiteitä. Komission kanne on hyväksyttävä.

9. Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Itävallan tasavalta on velvoitettava näin ollen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

3 — Ks. mm. asia C-439/98, komissio v. Italia, tuomio 16.3.2000 (Kok. 2000, s. I-1565).

4 — Ks. viimeksi asia C-83/00, komissio v. Alankomaat, tuomio 15.3.2001 (Kok. 2001, 10 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

5 — Ks. mm. asia C-185/96, komissio v. Kreikka, tuomio 29.10.1998 (Kok. 1998, s. I-6601, 18 kohta).

III Ratkaisuehdotus

Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin

a) toteaa, että Itävallan tasavalta ei ole noudattanut työntekijöiden suojelemiseksi vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä annetun neuvoston direktiivin 90/679/ETY (seitsemäs direktiivin 89/391/ETY 16 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu erityisdirektiivi) mukauttamisesta tekniseen kehitykseen 30 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission direktiivin 95/30/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä,

b) velvoittaa työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan perusteella Itävallan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.